

som ogsaa den ærede Ordsfører har bemærket; det er nødvendigt, at Hæren faaer Fasthed i sin Udvikling, at ikke dens Ordning og Uddannelsen af det vaabendygtige Mandskab er afhængig af skiftende Regjeringer og skiftende Rigsdage; det er det, som Regjeringen sætter Priis paa, det er det, som gjør sig gjældende i den Trang, der overhovedet viser sig til at fastsætte Indretninger ved Lov, og Hæren gjør ikke nogen Undtagelse herfra, den trænger til at see sine Forhold ordnede paa en bestemt og lovbunden Maade. Den inderlige Forbindelse mellem Hæren og Folket, som tilstræbes af de ærede Medlemmer, troer jeg naaes fuldkommen saa godt ved Regjeringens Forslag; ved dette har ganske vist den Tanke været fremherskende, at der skulde være en inderlig Forbindelse mellem Hæren og Folket; det er det, som skal give Hæren Styrke, og det har ingenstunde været tabt af Sigte. Da den ærede Ordsfører, som alt bemærket, har behandlet Sagen saa udtømmende, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg tillige skal udtale, at jeg ikke paa nogen Maade kan tiltræde det principale Forslag af Mindretallet.

H. Jensen: Som Medlem af det Mindretal af Udvalget, der har stillet det Forslag, som nu er til Behandling, skal jeg tillade mig at erklære, at jeg i alt Væsentligt kan indskrænke mig til at henholde mig til den Motivering, som et æret, andet Medlem af Mindretallet har givet angaaende dette Forslag. Det maa dog være mig tilladt at tilføie, at det ærede Medlem, som jeg sigter til, har undladt her at oplyse, hvad han tilstrækkelig klart gjorde gjældende i Udvalget, at det Forslag, som vi have tilladt os at stille, ingenlunde er givet ud som affattet af os, men at det bestandigt er fastholdt som et Forslag, vi havde fra den Mand, som den ærede Ordsfører sigtede til. Det har derfor paa ingen Maade været vor Hensigt i nogen Henseende at ville tilvende os Noget af den Noes, som tilkommer Forslaget for de smukke Tanker, som deels efter den ærede Ordsførers og deels efter den høitagtede Krigsministers Mening indeholdes i det. Der er gjort forskellige Indvendinger imod For-

slaget, og jeg skal ikke forsømme at impbegaae dem, som jeg anseer for de vigtigste, men jeg skal dog forubskikke den Bemærkning, som jeg beder fastholdt, at, naar det er gjort som Indsigelse mod os af den ærede Ordsfører, at vi ikke have indskrænket os til blot at foreslaae Regjeringsforslaget forkastet, men at vi derimod endogsaa ere gaaede hen og have villet organisere en ny Hær, da skulde vi fra Mindretallets Side være meget vel fornøiede, om vort Forslag maatte blive forkastet, naar vi kun opnaaede det, at Regjeringens Forslag ogsaa blev forkastet. Det er ingenlunde vort særlige Ønske, at vort Forslag skulde vedtages; vort Formaal er kun at opnaae Forkastelsen af Regjeringens Forslag. Men, for at man ikke skulde komme med den Indvending mod os, at, naar vi vilde forkaste et saa vel udarbejdet Forslag osv. som det, der her er forelagt af Regjeringen, burde vi have gjort os den Uleilighed at kasse et nyt Forslag tilveie for at vise, i hvilken Retning vi sigtede, have vi søgt Bistand hos den Mand, den ærede Ordsfører sigtede til, med Hensyn til Udarbejdelsen af vort Forslag, saaledes som det nu foreligger. Den høitagtede Krigsminister gjorde blandt andre Indvendinger mod Mindretallets Forslag ogsaa den gjældende, at de Tanker, der ligge i dette Forslag, tilhøre et andet System end hans, og at de selvsølgelig ikke passe ind i det System, som ligger til Grund for Regjeringsforslaget. Denne Indvending vilde ganske vist være aldeles berettiget og endogsaa afgjørende mod Forslaget, hvis vort Forslag gav sig ud for at passe ind i Regjeringens Forslag; men det gaaer jo ud fra et heelt andet og deraf forskjelligt System, saa at Spørgsmaalet om, hvilken Vægt de smukke Tanker i vort Forslag virkelig have, maa afgjøres ved at see hen til, hvorledes disse Tanker passe til hverandre indbyrdes i det System, der er gennemført i vort Forslag, og ingenlunde ved at afveie disse Tanker, indordnede i det System, som er fulgt i den høitærede Ministers Forslag, thi der er det paa Forhaand klart, at de ikke kunne passe. — Den høitagtede Minister, som jo i mange Henseender har Anstuelser, der væsentlig afvige fra mine, har ogsaa i et Punkt, som han berørte i sit sidste Foredrag, fremfat en Anstuelse,